

Побратими, Рідну Українську Національну Віру, проповідуйте!

САМОВУТНЯ УКРАЇНА

РІДНА УКРАЇНСКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА
• ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ •

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC.

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

UNITED STATES OF AMERICA - CANADA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

Дажбог - Свята Правда, Ми
віруємо в Єдиного і Всюди
сущого Господа Дажбога.
"Встала Правда в жилах
Дажбожою Внука", (Слово
про Похід Ігоря). Дажбожий
Внук-Народ Український.

146 ЛЮТИЙ

10.979 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання 14-ий.

МИСТЕЦТВО ПОВЕДІНКИ

Українець Рідної Віри осмислює історію України-Русі по-українському, звільнившись від цензури православія грецької віри, вніятства, і москвинського комунізму. У Квітневому Числі починаємо друкувати історичні твердження про вторгнення Татаро-Монгольської орди на Північні колонії України-Русі. Нарешті довідаємося, чому Православія пішло на службу до хана Батия. Проти державного життя України-Русі існувала змова трьох сил: Хан, Константинопольський патріарх і ханські прислужники - князі Ростово-Суздальської Московитії. Православ'я не тільки гнобило Українську Душу, а й катувало її: попи у православних церквах закликали рабів православія коритися Ханові, і в формі данини давати в Орду не тільки пшеницю, просо, а й кожну в селі десятку дівчину, бо православ'я - віра правдива, і хто проти неї, той проти Бога. ☉

(Продовження. Початок у Числах 131-145).

1. Чому Ігор Святославич програв бій? 2. Як у Києві грек - митрополит Никифор обдурював князів України-Русі? 3. Дію князя Романа Галицького. 4. Як Чингіс Хан став Темуджіном?

54. "РУСИЧІ ВЕЛИКІ ПОЛЯ ЧЕРВОНИМИ ЩИТАМИ ПЕРЕГОРОДИЛИ, шукаючи собі чести, а князеві слави". Посередині стоїть князь Ігор з військом своїм. Направо — військо його брата (князя Всеволода). Наліво — військо юного князя Святослава Ольговича. Попереді — військо князя Володимира (юного сина князя Ігоря). Стоять вони біля синього Дону — скоро почнеться бій із половцями.

Перед боем сталося те, що часто приносило гибель воїнам України (Русі) і їхнім полководцям — появилася невихованість (недисциплінованість), безавторитетність (зневажливе ставлення до провідника). "Через незгоду сталося насильство від землі Половецької". Тоді, коли вирішувється справа життя і смерті, такі справи, як "згода", "незгода", не повинні існувати — повинен бути строгий і беззастережний наказ Головнокомандуючого.

Князі очолені князем Ігорем Святославичем виявилися людьми невихованими (недисциплінованими). Праця розуму їхнього і по-

чунь їхніх була жертвенна, щира, відважна, розумна, але невихована. Князь Святослав Ольгович і князь Володимир Ігорович, не послухавши своїх батьків (князів), що стояли поруч, почали бій з половцями.

Князь Ігор (о, батьківське серце!), бачачи, що його син Володимир, не отримавши допомоги, загине, спішить за ним. Половці відходять від ріки: хочуть перед собою бачити широкий степ. Князь Володимир розбив передовий загін половецький і три сотні половців узяв у полон — та радість була передчасна.

55. НІЧ. КНЯЗЬ ІГОР КЛИЧЕ

ДО СЕБЕ СИНА — КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА. І радить князям відступити у степ, узяти нових коней і спільно приготуватися до останнього бою. На розпорядження князя Ігоря, Головнокомандуючого, ніхто не звертає уваги: кожний вважає себе незалежним полководцем. Незалежність без дисципліни — дорога гибелі.

Вранці Половецька орда оточила військову частину князя Ігоря. Оточені воїни почали нарікати, що лихого князя мають, що князь привів їх до Дону на загибель. Нарікання навіть тоді, коли воно породжене лихими обставинами, вважається саморозброєнням.

Князь Ігорь відповів, що нарікання — безглуздя, єдиний вихід — об'єднатися і всім стати до бою. І почався бій: під час бою князь Ігорь був поранений у ліву руку. Він, побачивши, що Чернігівські вершники побігли, почав гнатися за ними, щоб їх завернути. Не догнавши утікаючих, він спинився на полі, тримається за ранену руку. Скинувши шолом, він отетерів: половецькі вершники несподівано оточили його, взяли в полон.

56. КНЯЗЬ ВСЕВОЛОД (БРАТ КНЯЗЯ ІГОРЯ) біжить визволяти раненого брата з полону — та вже було пізно. Не зважаючи на безстрашний бій українців (русичів), половці (їх було п'ять разів більше) стали переможцями. "По Росі й по Сулі гради поділили, та хороброго Ігорезого війська не воекресити!", "Русичі полягли за землею Русі". "Ничить трава жалощами, а древо з тугою к землі приклонилось..."

Половецькі воєначальники почали ділитися здобиччю. Гилбук узав собі князя Ігоря Святославича. Елдучок — узав князя Святослава Ольговича, Куптивул — князя Володимира (сина Ігоря Святославича). Роман (і такі імена мали половці) — князя Всеволода Трубчевського. Хан Кончак, ба-

чачи, що ранений князь Ігор Святославич не виконує вказівок Гилбука, узав його до себе.

215 воїнів (українців-русичів), проскочивши через половецькі застави, повернулося в Україну (Русь). Інші — полягли на полі брані, погинули від ран, потонули в Дону, тасали половецькими рабами. І "жени руския восплакашась, аркучи: "Уже нам своїх милих лад ни мислю смислити, ни думою сдумати, ни очима соглядати.., "тоска розліяся по Русі".

Щоб стати переможцем, треба крім хоробрости, посвяти і сили, мати ще й дисципліну (впорядкованість) розуму й чуттів, я ширше про це оповідаю в оповіді "Що вище розуму?". "Під час спільного походу на половців 1187 року, Ярослав Чернігівський захопив і вернутися назад, і ніякі умовляння інших князів, між ними і його старійшини, Святослава, нічого не досягнули. Сей брак субординації не раз був причиною невдач", (М. Грушевський, "І. У-Р", том 3, Нью Йорк, 1954, стор. 251). Латинське слово "субординація" значить "наведення порядку"; чітке підкорення молодших провідників старшим, керуючись правилами військової дисципліни.

57. УКРАЇНА (РУСЬ), СТАВШИ КОЛОНІЄЮ ВІЗАНТИЙСЬКОЇ ПАТРІАРХІЇ, не мала нагоди незалежно працювати над вдосконаленням душевного життя синів своїх. Грек-митрополит Київський і єреї дбали, щоб грецька церква контролювала життя українців (русичів) і обмежувала дії їхнього розуму залізними рамками церковних законів і правил. Вони експлуатували душу й розум.

Вони вважали, що невихований народ їм дає більше прибутків, ніж вихований. Вони карали, а не виховували. Вони потребували рабів (церковних людей), а не аристократів. Вони українську жінку поставили у становище рабині, проголосивши у церквах за-

кон: коли жінка в церкві вкраде свічку, кадильницю, коли жінка ходитиме на забави, веселі весняні гуляння, на пири, з нею чоловік може розвестися. Покарана (розведена) жінка була мотузами зв'язана і пострижена в монахині. Бачимо, що справа не в православії грецької церкви, а в тому, що воно перетворило людей України (Русі) у духовних рабів.

58. СУБОРДИНАЦІЯ (НАВЕДЕННЯ ПОРЯДКУ) У ВІЙСЬКУ САМА СОБОЮ НЕ ПОСТАЄ. Її треба здобувати дбайливим вихованням людей тоді, коли вони ще є дітьми. Князі сварилися між собою, князі грубими словами самі себе зневажали. І замість того, щоб поставити питання "Чому князі самі себе зневажали?", ми нарікаємо на князів і зневажаємо їх, тобто, продовжуємо робити те, що й князі робили. Князям і нам (їхнім потомкам) потрібне Мистецтво Поведінки.

Мистецтво Поведінки ґрунтується на вмінні вживати м'які, красиві, ясні слова, на вмінні бути точним і терпеливим, на вмінні шанувати провідника, на вмінні справедливо ставитися до підлеглих, на вмінні вдосконалювати своє "я", поневолюючи його хибні пориви і розвиваючи його добрі пориви.

Мистецтво Поведінки ґрунтується на вмінні дарити людям добрий настрій, на вмінні любити красу, чистоту, акуратність, на вмінні їсти красиво, стримано, радісно.

Мистецтво Поведінки ґрунтується на вмінні виховувати дітей бути корисними для Вітчизни, на вмінні бути увічливим з приятелями і неприємцями, на вмінні шукати приємність у поліпшенні мислення й у зменшенні гніву.

Мистецтво Поведінки створить людину щасливою й упорядкованою. Мистецтво Поведінки створить порядок у суспільстві і створить субординацію у війську. З поліпшеного мислення створюється поліпшене ставлення людини до людини.

Живучи у догматичних рамках православія грецької церкви, ми не мали нагоди самостійно вдосконалювати спосіб свого життя, поліпшувати свій характер, і тому в нас появилася мода оплакувати свою долю, або — благодіяти їй, кажучи: "Де ти бродиш моя доле, не докличусь я тебе". Треба не тільки знати, що людина є ковалем своєї долі, а й це правильне знання правильно впроваджувати в життя, володіючи Мистецтвом Поведінки.

59. ХАН КОНЧАК, ТРИМАЮЧИ В ПОЛОНІ КНЯЗІВ УКРАЇНИ (РУСИ), ІДЕ НА ПЕРЕЯСЛАВЛІ. (Град Переяславль стоїть на Дніпрі, на південь від Києва). Князь Володимир, побачивши половців, вийшов з своїми воїнами з граду Переяславля, і почав бій одчайдушний. Переяславці, побачивши, що їхній князь Володимир у бою впавав ранений, ринули з граду з сокирами, вилами, ножами, мечами, щоб княже життя рятувати. Переяславці почали тікати.

Переяславці занесли князя Володимира у град. Він послав гінців у Київ до царя Святослава — просить рятувати Переяславль. Біля Трипілья (град Трипілья стоїть на Дніпрі, на північ від Переяслава) стоїть військо князя Давида Смоленського. Цар Святослав просить князя Давида піти на допомогу Переяславові. "Цар просить?" Не наказує, а просить?..

Смоляни (воїни князя Давида) організували у Трипільлі "народне віче", на якому винесли рішення: коли б половці прийшли до нас, то ми б билися. А коли вони нас не чіпають, то й ми їх чіпати не будемо. І рушили смоляни³ князем Давидом додому (у Смоленськ).

Як низько впала мораль християнізованих людей України (Русі)?! Перед хрещенням вони вірили, що всі вони (внуки Дажбожі) творять одну родину — інстинкт родинний їх кликав помагати один одному. Закони самозбереження були розвинені в них. Тепер

грецька християнізація опоганила (спотворила) почуття родинного обов'язку. Сини, кинувши родини (на заклик ереїв), ідуть в монастирі, щоб дбати про спасіння грішної душеньки. Виконують настанову Ісуса Христа, який учить: "Не противтесь лихому, а хто вдарить тебе в праву щоку твою, повернись до нього й другою. Любись ворогів ваших, благословляйте, хто кляне вас, робіть добро тому, хто ненавидить вас і молиться за гріх, хто кривдить вас і гонить вас. Хто покине брата, або сестер, або матір, або жінку, або дітей, або поля за ім'я мого... життя вічне осягне".

Смоляни покинули переяславців. Хрести (вони їх носять на шиях) поцілувавши, ідуть до дому. Переяславець благає: "Прийди, смолянине, поможи чужинця вигнати з дому мого!" Смолянин відповідає: "Моя хата скраю, нічого не знаю".

60. КНЯЗЬ ІГОРЯ СВЯТОСЛАВИЧА ПОЛОВЦІ ТРИМАЮТЬ У НЕВОЛІ. Удень і вночі стоїть біля нього сторожа — 15 половців очолених 5-ма синами знатних половецьких воєначальників; начальник сторожі — половець Лавор. Хан Кончак сказав, що князі України (Русі) отримають волю, коли хтось їх викупить. За князя Ігоря Святославича — 2000 гривнів, за інших князів — по 1000, за тисяцьких (воєводів) — по 200.

Жінка половецького хана Тутлія закохалася в українця (русича Михайла (тисяцького сина)). І вона передала таємницю — князь Ігор Святославич буде вбитий, коли хан Кончак під час бою з переяславцями матиме поразку. У половецького Лавора мати киянка Поляна; вона малою дівчинкою потрапила до половецької неволі. Ставши жінкою половецького воєначальника, Поляна навчила сина Лавора любити Україну (Русь). І він (Лавор) поважаючи князя Ігоря Святославича, приготував для нього коня за рікою. Коли

половці пили кумис і гучно веселилися, князь Ігор Святославич непомітно вийшов з намету. І переплив ріку. На березі ждав його Лавор із запасним конем. Сівши на коней, вони зникли у степах. Коні, не витримавши швидкої їзди, підірвалися. І князь Ігор Святославич добирався у рідну сторону пішки. "И иде пѣшъ 11 ден до города Донця, і от оттолѣ иде во свои Новгород". І в дорозі він роздобув нового коня.

І вночі (двадцять верств перед Новгород-Сіверським) його стомлений кінь поломав ногу. Селянин, побачивши князя біля раненого коня, повідомив княгиню Ярославну про прибуття князя, її милого ладо. Князь і княгиня стрінувшись, плакали з радости. У Новгород-Сіверському половець Лавор був обдарований княжими дарами.

61. 1192 РІК. СЛАВИТЬСЯ ПОДВИГАМИ ТЕВТОНСЬКИЙ "Орден лицарів святої Богородиці Марії". Лицарі ходять у чорній одежі, на лівому плечі в кожного — хрест. У них мета — убивати ворогів віри Христової. Щоб мати успіх у війні, вони добровільно самі для себе створили правила порядку — без дозволу начальника не виходити з дому, не писати листів нікому. І не читати отриманих листів, щоб мисленням не віддалятися від справ ордену. Нічого не тримати під замком; не мати розмов з жінками, щоб жіноча ніжність не ніжила їхні серця.

Кожному, хто до Тевтонського ордену приєднувався, тевтони-лицарі рекли: "Жорстоко помиляєшся, коли думаєш у нас жити спокійно і весело. Наш статут: коли хочеш їсти, голодуй. Коли хочеш спати, бадьорися. Окли хочеш бадьоритися, іди спати. Для справ ордену ти повинен відректися від батька, матері, брата, сестри. І орден тобі дасть хліба, води, зброю."

Тевтонські лицарі, оснастившись самодисципліною, прослави-

між тевтонами (німцями) точність, дисциплінованість, вірність наказам начальника. Тевтон, отримуючи наказ, тішився, що дістав нагоду прославити ім'я своє, звеличити честь тевтонську. Народ, сини якого бачать у виконанні наказів отриманих від рідних начальників, щастя особисте, честь і багатство роду, має право вірити, що йому належить майбутнє.

62. 1194 РІК. 25 ЛИПНЯ ПОМЕР ЦАР СВЯТОСЛАВ ВСЕВОЛОДОВИЧ. Він сидів на златому столі града Кня 17 років. Перед смертю він послав посильного у Білгород до свого свата князя Рюрика Ростиславича. І в Києві сказав йому, щоб він опікувався його дружиною і дітьми.

Князь Рюрик Ростиславич (у хрещенні Василь), ставши царем, запросив до себе в гості свого брата — князя Давида Смоленського, обдарував його й ушанував пишним царським пиром.

Князь Всеволод Юр'евич (Ростово-Суздальський) відомий під прізвиськом Велике Гніздо. Він має доньку одружену з князем Ростиславом; князь Ростислав — син царя Рюрика Ростиславича. І Велике Гніздо каже: "Ти царем ставши, своєму зятеві Романові гради подарив, про свого сина Ростислава забувши? Я вважаю себе старшим у племені Володимировім!"

(Усі князі, що були споріднені з родом царя Володимира (Хрестителя), вважали себе плодом (плем'ям) Володимировим. Маючи це на увазі, знаємо, що князі України (Русі) — одна рідня. І всіх їх вабить краса, слава і багатство "злата стола Київського").

63. ЦАР РЮРИК РОСТИСЛАВИЧ, бачачи, що може початися між князями війна за "волості" (володіння), звернувся до духовного батька України (Русі) — грека митрополита Никифора, щоб він відчинив скриню і прочитав "Договірну грамоту": "Договірна грамота" переховується у святій Софії.

Грек-митрополит Никифор (наставник імператора Візантії) був не тільки "оком імператора", а й його політичним керівником вихованим на філософії імперії ромейської — "поділивши Русь, пануватимеш над нею". Щоб ослабити Київ, треба підтримати Ростово-Суздальщину (гніздо грецького улюбленця Андрея Суздальського-Боголюбського). Грек-митрополит Никифор, тримаючи "Договірну грамоту", речав: "Ми від Бога послані в землі Русі порядки наводити! Візьми володіння у свого зятя Романа і віддай Всеволодові, Великому Гніздові Ростово-Суздальському". І цар Рюрик Ростиславич зробив так, як велів митрополит.

В. Н. Татіщев, покликаючись на твердження літописців, у "Історії Російській" (Москва), кн. 3-тя) на стор. 157-й пише, що "Митрополит клятву злочинства учить", сказавши цареві Рюрикові Ростиславові те, чого не було в "Договірній грамоті" зазначено. В. Н. Татіщев написав правду, і тому його "Історію Російську" заборонив цар Петро Перший видавати, і вона була осуджена церквою Московською. Чому? Бо в ній оповідалося, що архиєреї грецької ортодоксії провадили політику ослаблення Києва і підкріплення Москви.

Митрополит Никифор у святій Софії фальшиво контракувавши "Договірну грамоту", викликав довготривалі криваві війни між князями України (Русі). Він має затаєну мету — відділити від Києва північні колонії України (Русі) і їх вороже настроїти до Києва". Так є: "Поділові землі Русі сприяло те, що духовенство настирливо і сильно стало проповідувати свої державні ідеї, і накінець сприяло торжеству Московських князів", (К. Бестужев-Рюмін, "Русская История", том 1, кн. 1, 1872 рік, С.-Петербург, стор. 135).

64. ПОЛІТИКА ГРЕЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ (РУСІ), по-

чинаючи від 988 року, приносить Україні (Русі) страждання, національну охлялість, підгнивання основ державного життя, знеславлення її царів. Гостроумний, відважний і творчий князь Роман довідався, що митрополит Никифор умовив царя Рюрика Ростиславича забрати у нього землі і передати їх Ростово-Суздальському князеві Всеволодові. І він, князь Роман, отримавши підтримку від князів Ольговичів, хоче вигнати з Києва свого тестя-царя Рюрика Ростиславича.

Цар Рюрик Ростиславич каже: "Княже Романе, зяте мій, дам тобі інші землі". Розгніваний князь Роман свою жінку (доньку царя Рюрика Ростиславича) наказав замкнути у монастирі — і сидить вона пострижена в одежі черниці.

Князь Володимир Ярославич Галицький любить хмільні напої і красних дівиць. І помирає він загадково — одні літописці написали, що він помер від отрути, інші — від надмірного вживання хмільних напоїв. Галичани сказали, що хочуть, щоб тепер їхнім князем став князь Роман. Цар, знаючи владу Романову, не задовольнив їхнього прохання, і прагне прислати до Галичини свого сина — князя Ростислава. Галичани, не дочекавшись князя Ростислава, прийняли князя Романа. Обурений цар покликав до Києва князів Чернігівських, почав з ними збирати війська, щоб іти війною проти зятя Романа (тепер князя Галицького).

65. КНЯЗЬ РОМАН ГАЛИЦЬКИЙ, ДОВІДАВШИСЬ ПРО НАМІРИ ЦАРЯ-ТЕСТЯ, несподівано з'явився у Київ. Цар-тесть вийшов з Києва, і пішов до града Овруч. Роман Галицький залишає у Києві свого братанича-князя Ігоря Ярославича, і повертається до Галичини. Тоді коли престол Київський слабне, стає сильним грек-митрополит Київський. Якщо б цар України (Русі) був таким си-

льним, як цар Ярослав Мудрий, або цар Із'яслав, то грек-митрополит Никифор примушений був бігти з Києва. Знаємо, що тільки ті царі, які мали силу, відважувалися вигнати з Києва грека-митрополита і поставити — русича митрополита (Іларіона чи Кліма Смолятича). Щоб Київ не перестав стояти на колінах перед патріярхом Константинополя, треба, щоб князі України (Русі) постійно самі з собою воювали, і треба князів Москвино-Суздальщини наставляти проти Києва, до них посилаючи греків-єпископів здібних здійснювати церковну політику Візантії.

Князь Роман Галицький, почувши, що до Києва наближається Половецька орда, послав у степ розвідку. Розвідка повідомила, що половці приспівено прямуючи до Києва, стомилися, і вірячи, що ніхто їм не загрожує, безпечно отаборилися на перепочинок.

Князь Роман Галицький вночі оточив біля річки Рось Половецьку орду і розгромив її. І визволив з половецької неволі українців (русичів), що були половцями гнані на продаж у рабство до христлюбного Константинополя.

У Галичині князь Роман Галицький присмирив бояр, які сварилися за межі, толоки, стада і діброви, й не хотіли виконувати княжих розпоряджень. Літописець написав, що князь Роман Галицький "живих бояр зарив у землю". Він казав: "Щоб спокійно їсти медову соту, треба задавити бджолу", ("Волинський літопис").

Ті, які вважають, що князь Роман Галицький жорстоко розправлявся з галицькими боярами тому, що був наддніпрянцем, помиляються. У ці часи ще не було юнії — між галичанами і наддніпрянцями існувало почуття, що вони люди одного племени.

66. ПОЛОВЦІ ВТОРГЛИСЯ У ФРАКІЮ, візантійці переполохали: «торжники можуть оточити Константинополь. Грек-митропо-

лит Гавдиїл-Деонісій уловив князя Романа Галицького, щоб він поміг Візантії звільнитися від половців. Роман Галицький вигнав половців з Тракії (Фракії). Цар Рюрик Ростиславич, дізнавшись, що військо князя Романа Галицького ослаблене боями з половцями, об'єднався з Чернігівськими князями, покликав на допомогу половецьку ватагу, і йде до Києва. Князь Ігор Ярославич (Луцький) — наставник князя Романа Галицького виходить з Києва.

Половці (союзники царя Рюрика Ростиславича), вторгнувшись у Київ, почали грабити киян. Грабуючи церкви, вони взяли з собою (як пишуть літописці) грецькі одіння, які носили цар Володимир (Хреститель) і його син Ярослав Мудрий.

Князь Роман Галицький знову ввійшов у Київ. З Києва вийшов цар Рюрик Ростиславич. М. Грушевський, пише, що "Київ переходив з рук в руки". Коли немає у державі порядку, в людей зникає віра в завтрашній день, стає модним неорганізоване життя. Неорганізовані люди — це сад, який буяє, розкорінюється, рясно цвіте, але плодів не дає. Князі відповідають за те, що вони самі себе б'ють.

Якщо князі сваряться значить спосіб їхнього життя сварливий, сварня — дзеркало їхньої душі і їхнього розуму. Щоб перестати сваритися, треба ошляхетнити працю розуму і чуттів. Княжі дії помилкові — з помилкового думання виходять помилкові дії. Та найбільшим їхнім горем (могилою їхнього думання і державотворення) є те, що вони вірять у святість, яка є підступна, продажня, оздоблена золотими митрами і звеличена гадючим жезлом грека-митрополита Київського і "всєї Русі".

67. У КИЇВ ПРИЙШЛА ВІСТЬ, що чорною хмарою сунеться на землі України (Русі) нова Половецька (Тюркська) орда дика, го-лодна; знищує посіви, як сарана.

Цар Рюрик Ростиславич і князь Роман Галицький, дізнавшись, що їх посварив грек-митрополит, фальшиво читаючи "Договірну Грамоту", помирилися. І тепер вони спільно з князем Ярославом Всеволодовичем Переяславським ідуть зустріти у степах Половецьку орду. Стріли половців і розгромили їх.

І після ратного бою вони на нараді (у граді Трипіллі) посперечалися. Тесть грізно дорікав зятеві за те, що він свою жену (доньку царську) зневажав, тримав у монастирі. Із взаємних докорів защеміли старі рани. І князь Роман Галицький ув'язнив царя Рюрика Ростиславича і постриг його і жінку його, і доньку його (свою дружину), і посадив їх до монастиря. Монастирі-кам'яниці Христові ставлені князями, ставали їхніми жорстокими в'язницями.

68. У КИЄВІ КНЯЗЬ РОМАН ГАЛИЦЬКИЙ, щоб завести у державі спокій і порядок, проголосив "Державну Заповідь": щоб Україна (Русь) не меншала, старший син царя має бути царем. Молодші сини наділів (володінь) не отримують. Вони живуть у градах, як намісники царські, і виконують накази царські. Коли цар помре, не маючи сина, князі повинні з'їхатися і вибрати нового царя, і скласти перед ним клятву вірності.

Князь Роман Галицький мав дар державотворний. Він бачив, що княжі війни за золотий стіл Київський (війни тихцем підтримані греками-митрополитами) так знесли Україну (Русь), що вона ледве стоїть на ногах. Князі почувши про настанову (Заповідь) князя Романа Галицького, обурилися. І відповіли: "так не робили наші батьки, і ми не будемо робити". Читаючи у літописах цю відповідь, думаю — а хіба наші батьки робили таку зраду, яку вчинив в 988 році князь Володимир?

Так — добрі сини ідуть шля-

хами батьків своїх, але хід їхній не повинен бути сліпий. Сини повинні все те добре, що робили батьки, славити і втілювати його в життя, а все те помилкове, що робили батьки, відкидати — на таких законах на планеті Земля основане свідоме й несвідоме життя.

Роман Галицький, бачачи, що його настанови-Заповіді відкинені князями, виїхав з Києва до Галичини.

69. ПРИБУВШИ ДО ГАЛИЧИНИ, він (князь Роман Галицький) присмирив поляків і мадярів, які осмілювалися переходити межі своїх земель. Папа Інокентій 3-й, почувши, що князь Роман Галицький вольова і мудра людина, послав до нього послів. Посли скавали, що папа римський має меч святого Петра.

Князь Роман Галицький відповів папським послам: "Чи такий меч Петрів у папи? Мені папського меча не потрібно. Я маю свій меч даний мені Богом! І поки мій меч є біля мого боку, мені купляти чужого меча не потрібно!"

(Аббат Алберtrand у 1790 році у Ватиканській бібліотеці в старих аналах знайшов ці слова князя Романа Галицького, і на прохання польського короля Станіслава виписав їх. Історики юніатської церкви (для пропагандивних цілей) стараються переконати українців грецько-католицької церкви, що князь Роман Галицький був покірний папі римському, і тому він не міг сказати, що без папського меча обійтися може).

70. 1205 РІК. КНЯЗЬ РОМАН ГАЛИЦЬКИЙ (через необережність) загинув у місяці червні біля селища Захвостя. Поляки, які брали участь у вбивстві князя Романа Галицького, були оточені українцями (русичами) і посічені.

Данило і Василько — сини князя Романа Галицького від другої жінки. Данило мав чотири роки, як став князем Данилом Галицьким. Цар Рюрик Ростиславич,

почувши, що князь Роман Галицький помер, скинув з себе поганський одяг. І сів на престол царя України (Русі). Князь Всеволод Чермний (Чернігівський) вигнав з Києва царя Рюрика Ростиславича. І скривджений цар знову поїхав до Овруча. Овруч — гарний град, стоїть він на березі притоки ріки Уж.

(Наші князі були дітьми свого часу. Утративши рідну віру, вони утратили рідних учителів (вохвів), які втілювали в собі мюготисячолітні досвіди життя людського. Волхви у древні часи учили дітей княжих, як в оточенні себе поводити, як працювати, як мислити і як почувати, щоб у спільноті була життєва злагожденість, щоб людина була володарем обставин і оточень. Рідних учителів (вохвів) утративши, а в чужих учителях (ереях) ні теплого серця не побачивши, ні любови до святощів Вітчизни рідної не відчувши, вони (князі) наші буйно гуляли, марнували богатирську силу під час сварні "се мое, а то мое же!" І билися "за своє". "А поганії с всіх стран приходяду с побідами на землю Русі".

71. ЦАР РЮРИК РОСТИСЛАВИЧ З СВОЇМИ СИНАМИ-КНЯЗЯМИ, покликавши на допомогу половців, вигнав з Києва князя Всеволода Чермного (Чернігівського). Князь Всеволод Чермний (Чернігівський) покликав на допомогу половців і князя Новгород-Сіверського, і 28 квітня 1207 року підійшов до Києва. Три місяці (майже щодня) він стрілами засипав оборонні споруди і, потерпівши поразку, відійшов від Києва.

У 1208 році князь Всеволод Чермний (Чернігівський) з братами і синами знову йде на Київ. І по дорозі він взяв град Трипілля. Отримавши допомогу від князя Володимира Ігоревича, який прибув з Галичини, він вигнав з Києва царя Рюрика Ростиславича.

Узявши Київ, він спішить до Білгороду, що стоїть на захід від Києва. І з граду Білгороду він виганяє князя Ростислава Романовича.

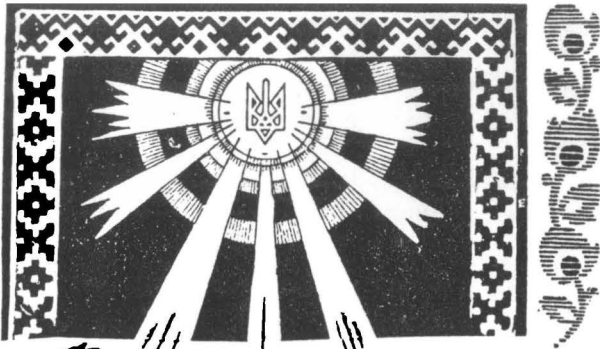
Князі Ростово-Суздальські, бачачи, що князівства України (Русі) стали повністю підлеглими золотому столу града Кия, насторожилися. Ростово-Суздальські і землі (тобто, колонії України-Русі) цар Всеволод Чермний хоче передати своїм синам і братам. І тому й війська свої, готуючись йти на Північ, зосереджує на Чернігівщині. Цар Рюрик Ростиславич, довідавшись, що цар Всеволод Чермний свої війська спрямував до Чернігова, ввійшов у Київ.

72. НА СХІДНІХ МЕЖАХ КИТАЮ І МОНГОЛІЇ Є НЕВЕЛИКЕ ОЗЕРО БУЇР-НУР, тепер біля нього стоїть китайське місто Гайляр. На берегах Буїр-Нуру кочує скотарське плем'я очолене ханом Езуканом Багадуром. Плем'я Езукан Багадура складається з 35-ти тисяч родин. Родини так подібні, що створюється враження, ніби всіх їх одна мати родила. Сусіднє (також кочівне скотарське) плем'я очолене ханом Темуджіном — має 7 тисяч родин. Китайці звуть ці скотарські племена — Тутан, а ми кажемо — Татари.

Хан Езукан Багадур убив хана Темуджіна, і його плем'я приєднав до свого племені. І своєму синові, який народився в 1155 році, дав ім'я убитого хана Темуджіна. ("Темуджіне, я вб'ю тебе, не бійся! Твоє ім'я я віддам синові своєму". Слова хана Езукан Багадура будуть інкарновані у мислях хана Москвинського: "Русь, я вб'ю тебе, не бійся! Твоє ім'я я віддам Москвинському князівству").

Коли хан Езукан Багадур помер, його син Темуджін мав тринадцять років. Жив він під опікою своєї матері. Мати, виховуючи сина, казала: "Темуджіне, будеш великим ханом, коли людей дивуватимеш відвагою і вірою батька Багадура". Плем'я юного хана Темуджіна

(на стор.1268).

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ

Рідної Української Національної Віри

(Фонд ОСІДУ Рідної Віри - Основа, яка допомагає втілювати в Українське Життя Світогляд Рідної Української Національної Віри).

ЄДНІСТЬ І СИЛА НАРОДЖУЄТЬСЯ

Спільними зусиллями

Василь Авраменко-5, Л.Фенько-12, О.Кузик-5, Рунтато М.Лисенко-10, Др.Кузів-10, Рунтато М.Лозовий-22, Яр.Вогнедар-25, Б.А.Вишинський-10, І.Строцький-10, М.Куц - 5,

М.Ладницький-32, Т.Генсіровський-10, М.Вербопецький -5, А.Руденко-7, В.Волак-3, М.Б.Рубан-30, Рунтато В. Гайдайчук-16, О.Левшенюк-5,

С.Глушко-5, І.Олександрів-20, О.Д. Тищенко-100, І.Константин-10, М.Чемерис- 5, І.Барташ-10, Д.Рибалка-10, С.Пилипенко-20, В.Чорний-10, М.Федик-10, Б.Ткаченко- 8,

Інж.В.Р.-5, Б.Хабленко-9, Д.Сердюк- 5, К.Тимошенко-3, С.Помилайло-3, Т.Селігор-7, Т. О с а д ч у к -35, М.Онихрив-11, М.Смалух-10,

В.Лупул-5, В.Подвірний-7, М.Когут-10, С.Яворський-6, М.Онихрив-11, М.Гаврилюк-7, Рунтато В.Гайдайчук-10, П.Мричка-40, Д.Чодан-10, Др.Б.Вітошинський-10,

Д.Б.Кулик-2, М.Рубан-60, В.Маак-14, І.Чарків-25, Рунтато С.Яворський-40, П.Горб-10, Б. і Б.Коверни-40, Б.Підгурський-2,

С.Глушко-2, О.Самчук-30, Рунтато В.Гайдайчук-5, А.Продан-30, Др.В.Мацьків-50, Н.Вербець-5, Ф.Я К О В Е Н К О-119, К.Лимар-25,

ПОВІДОМЛЕННЯ

15 квітня, Неділя. О 10.30 ранку -
Дія Освячення Святині Дажбожої.
(Адреса: 21 Munn, Hamilton, Ont.).

Українці Рідної Української Національної Віри врочистою присутністю звеличать Дію Освячення Святині Дажбожої. Вони прибудуть з Родинами і з Гостями з Нью Йорку, Монреалю, Оттави, Торонта, Чикаго, Каннектику та інших місцевостей до Гемільтону, Онтаріо, Канада.

Після Дії Освячення Святині Дажбожої - читання Привітів і Мистецька Частина, в якій беруть участь студенти і старші Побратими і Посестри. І буде Український Обід: борщ, вареники, вар, печиво. Будуть відзначені імена Побратимів і Посестер, які своїми Пожертвами і Безкорисливим Трудом ознаменували подання першої (за 1000 літ) Святині Дажбожої, звеличуючи правдиву Українську Віру в Єдиного і Всюдисущого Господа Дажбога.

С.Дякун-50, Огній Д.Тищенко-20, Н.Орлів-40, Веданта Кулевич-100, Н.Попов-5, О.Сахно-60, І.Лемішко-5, Б.І.Кисіль- 10,

(продовження буде).

Пожертви на Поширення Рідної Української Національної Віри, на Будову Святині Матері України на Оріані в США, і річні вкладки члена ОСІДУ Рідної Віри, треба слати на адресу: **RUNVira, 01-018-25,**

P.O. Box 5172, Station "E"
HAMILTON, ONT. L8S 4L3 CANADA

На прохання Побратимів, пояснюємо, що моні-ордер чи чек треба виготовляти на таке ім'я й число нашого konta в банку:

RUNVira, 01-018-25,

і слати на адресу нашого Скарбника: Л.Топчан,

P.O. Box 5172, Station "E".
HAMILTON, ONT. L8S 4L3 CANADA

Іслінгтон, Онтаріо.
1-го грудня (в п'ятницю) 78 р., Учитель Лев Силенко, повертаючись з Нью Йорку (з СКВУ), завітав до Станиці ім.Лесі Українки (ОСІДУ РУН-Віри), Духовним опікуном якої є Рунта-то Володар Гайдай - чук.

Після Свягосу (Священної Години Самопізнання) Побратим Радомир Р. Кміт вручив Учителеві дар-чек на суму 1000.00 -пожертва на Будову Святині Матері України на Оріані (Спрінг Глен, Нью Йорк, США).

Учитель висловив Щиру Благодарність Побратимові Радомирові Р. Кмітові, якого високо шанують Українці Торонта, як президента фірми "Дніпро" і ,доброго співака і бандуриста та вірного і палкого сина України-Русі.

У недалекому майбутньому в Онтаріо постане сім нових Станиць Об'єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри.

Дорогі Побратими і Посестри С.Гомула ,
Огній Тищенко, М. Шквар, Ю.Марчак-Галиць -
кий, Веданта Кулевич, Д. Лимар, С. Татаринів,
Б.Коцан, Б.Барчук, Д. Рибалка, К.Коперник,
М.Когут, Др. Володар Мацьків, К. Шевче-
нко, М.Сахно, М.Вербовецький, С.Домазар, Т.
Бобрівник, І. Павлюк, М.Сидюк, С. Арсієнко,
М.Онихрив, Т.Осадчук, А.Меркало, Я.Вогне -

дар, Г. Слободяник,

Б.Станопруд, В.Мак, М.Ткаченко, М.До-
дьяк, М.Дмитрусенко, В.Мельник, П.Мричка, Ф.
Яківський, І.Харчук, О.Шуренко, М.Шумський -
Ваші листи, статті, побажання отримали.

Усім Вам наш Побратимський Поклін!
Дякуємо статті, хоч скорочено, будемо друку-
вати. Наша друкарська машина, яка робить на-
бір, досі в напрямі (в "Адресограф-Мулті-
(на стор.1270).

(на стор.1266)

джіна "живе на конях". Вершники полюють на звірів, птахів. Їзда на коні зрання до вечора і стріляння з луків — головні достоїнства татарські.

73. КУРУЛТАЙ (ВОЄНАЧАЛЬНИКИ — ВЛАСНИКИ СТАД) ЗБУНТУВАЛИСЯ БІЛЯ МОГИЛИ ХАНА ЕЗУКАЯ БАГАДУРА. Вони не хочуть підпорядкуватися наказам п'ятнадцятилітнього хана Темуджіна; є між ними охочі стати

ханом; вони сперечаються за владу. Хан Темуджін дав наказ ув'язнити десяткох збунтованих курултайів. Триста воїнів стали по стороні ув'язнених.

Хан Темуджін дав наказ у семидесяти котлах зварити усіх тих, які проти нього збунтувалися, ширячи між людьми нарікання на нього. Зв'язані бунтівники були кинути в кип'ячі котли. Вони криками жахали плем'я хана Темуджіна. Мати учила: "Темуджіне, сину мій, ворогів жахай помстою, приятелів ласкай дарами, ти більше, ніж людина!"

(продовження буде).

Лев Силенко, "Мага Віра".

З редакційної ПОШТИ

"Упаде тюрма народів - СССР! І усміхнеться заплакана Мати-Україна. І воля - нова воля свою прославить у Святині Дажбожій. І в селах і містах стоятимуть Святині Дажбожі, звеличуючи Правдиву Українську Віру, Духовну Незалежність Українську. І світ буде зачарований самотністю Української Культури, Вільним Шляхом Життя України-Русі. Ось такі Мислі і Почування збуджує в мені наука Учителя нашого", В.М.

ШЛЯХИ ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО питання і відповіді.

-Учителю,кожний Українець має право шукати собі духовне пристановище:світ широкий, вибір великий!

-Правильно! Є Українці,які шукають для себе духовного пристановища у світі славних Жидів (Мойсей,Ілля,Ісая,Ісус), у світі славних Греків і Латинів (Іоан Злотоустий, папа Климент),у світі славних Москвинів (Романов,Пушкін,Ленін).

Ми,Українці Рідної Української Нації - нашої Віри,не потребуємо у чужому світі шукати духовного пристановища. Ми внуки Дажбожі,ми щасливі люди.

У нас є своє рідне духовне пристановище- в нас є Святиня Дажбожа. Ми перед народженням були в естві наших Родителів (Лель, Орь,Кий, Святослав), ми їхнє ество сьогодні. Наші діти і внуки займуть наше духовне пристановище-вони житимуть у нашому естві: ми одне тіло і одна душа, ми зріднені вірою в Єдиного Господа Дажбога.

У присутності Рунтата Мирослава Ситника-Дворниченка біля Святилиця Рідної Віри Побратими і Посестри складають Обіт вірності Святині Дажбожій.

СВЯТИНЯ ДАЖБОЖА

Освячення Святині Дажбожої-благодать Божа, слово Боже послане многострадальному Українському Народові.Слово Боже, в якому осяяна євангелія України - ської Віри в Бога,віри,яка не підлегла духові архисреїв греко-ортодокс -

сії, римо-католицизму та іншим чужородним святощам.

15 КВІТНЯ

(10.979 р.Дажбожого)

в неділю здійснюється (вперше за 1000 літ!) Освячення Святині Дажбожої -Боже благословення Української Духовної Волі.

Усіх Побратимів і Посестер вітаємо у Святині Дажбожій! Уже приходять листи від Українців Рідної Віри, в усьому світі суцх-усі в Листах висловлюють своє бажання належати до Святині Дажбожої. І просять, щоб їхні імена-прізвища були записані у Святинній Книзі Віруючих Рідної Віри.

Гемільтон, Онт., Побратими і Посестри у Святині Дажбожій.

Ми віримо: люди, які довгі сто - ліття живуть у рабстві, не мають можливості ошляхетнювати по- чуття, мислення, дії.

Сумно робиться на душі, коли проглядаєш укр. партійні часописи: від вається мала ку- льтура мислення, емоційна балансованість, дрібничко-взаємообвинувачення, знеславлен- ня. І звичайна нетерпимість, яка безпідстав- но чомусь називається диктатурою. "Роби так, як я тобі кажу, називатиму демократом, а ні- кричатиму, що ти диктатор!"

І розколене УНДО воле з УНДО, УРДП з УРДП, ОУН з ОУН: є 4-ри ОУН: мельниківці, бан- дерівці, лебедівці, вітошинківці. Провідники укр. партій себе обвинувачують в диктаторст- ві: насправді ж вони диктаторами не є! Їм до диктаторства так далеко, як куцому до зайця.

Пресові агенції про укр. справу крича- ли б на весь світ, коли б між Українцями по- явився манюсінський диктатор, якому підлеглі 30-ть Українців, готові на його наказ-від- дати життя за волю України.

Арафат-диктатор: з ним рахуються дер- жави і Об'єднані Нації. Він очолює пару ти- сяч таких хлопців, які на його наказ ідуть на смерть за Вітчизну. Арафата голосуван-

(на стор. 1268). граф оф Канада"), нам повідомлено, що нап- рава коштуватиме 935 доларів разом із за- міною старих частин на нові.

Не маючи "Верітайпера", ми примуше- ні у виданні "Самобутньої України" вжива- ти звичайну друкарську машинку, це забирає багато місця, стримує друк листів, у яких Побратими висловлюють світлі міркування, відданість Рідній Українській Національній Бирі.

Як свідчать статистика, за останні 3,456 ро- ків людство знало тільки 230 років, коли в жодній країні світу не було війни.

Астрономія має дані про досить від- далені од нас частини Всесвіту. Відомо про світла такі далекі, що проміння світ- ла йде від них до Землі понад мільярд років.

Періодичних видань у світі пойдя 40 тис. Ціна- во визначити, скільки здатна прочитати людина протягом 50 років, присвячуючи цьому 12 год. щод- ня. Обчислення показують, що можна «подружати» 24 тис. книжок по 300 сторі- нок.

ДИКТАТОР

Учітеся, брати мої, думайте, читайте", Тарас Шевченко.

ням ніхто на провідника не вибирав.

Політдіячі не мають написаної "Філософії Української Демократії". І не хочуть учитися у Джеферсона. Вони хаос, анархію, паракхвильну сварню називають демократією.

Демократія-Мистецтво Порядку, Самодисцип- ліна. Демократи Картер, Трудо, Садат творять ка- бінет міністрів-міністрами номінують людей та- ких, яких їм хочеться. Недобрий міністер; заміня- ють його іншим. Міністри голосуванням не вибі- раються.

Президент Картер є Головнокомандуючий військами США. Він має право оголосити вій- ну, не питаючи сенаторів, конгресу. Він має право дати наказ звільнити з в'язниці зло- чинця, якого суд справедливо засудив на дов- гі роки. Чим більше Президент має прав, тим Він більше авторитетний, і тим могутніша дер- жавка.

Провідники укр. партій-це смиренні ове- чки, яким їхні члени дають на хліб, і вчать їх, як провідник має поступати: такі партії не- спроможні мати успіху на Фронтах Визволь- них Змагань. Ми за ПРАВИЛЬНУ інтерпрета- цію диктатури і демократії!

Абіссинія — батьківщина кавового дерева. У про- вінції Каффа, від якої походить назва «кава», ще й тепер збирають урожай бобів з дико- рослих кущів цієї куль- тури. Та вже давно в багатьох місцевостях Абіссинії, навіть на висо- ті до 2000 метрів, є ве- лікі культурні кавові плантації. Боби — один з головних предметів експорту держави, він

дає їй до 50 процентів прибутку. З 200 000 тонн сирих бобів, які збира- ють щороку в Абіссинії, 90 000 тонн вивозять; решта лишається для внутрішніх потреб. Мож- на собі уявити, скільки кави випивають у цій жаркій країні! Взагалі її тут п'ють без цукру, тіль-

ки часом присмачують медом, але майже зав- жди в чашку кладуть трохи масла. В деяких районах Абіссинії до ка- ви додають сім'я або пе- рець з корицею тощо. Майстри приготування кави точно додержують норми: на велику чашку йде рівно 79 бобів.

"ПАМ'ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ Й ПИСАТИ ПО-УКРАЇНСЬ- КОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", (РУН Тато М. (І) ЛОЗОВИЙ)

Є всім відомо: для священної справи потрібні священнодійства-потрібні люди Посвяти, Любові, Правди, Добра.

Святина Дажбожа-Творча Молитва Українців Рідної Віри.

І хочеться у мрії сказати тим дітям України-Русі, які придуть Завтра, через сто, двісті літ: "На Золотій Сторінці Історії з молитовною священністю прочитайте імена співтворців Святині Дажбожій. Гордіться іменами Дорогими і Рідними: Богдан І. Тимченко, Богдан П. Коштур, Миролюб Мацканин. (Список

Побратимів і Посестер, які вклали свій безкорисливий (безплатний) труд у Святину Дажбожу буде оголошений після Освячення).

ТВОРЦІ ІСТОРІЇ

Побратим Богдан І. Тимченко не бажає, щоб славилася сума його Пожертви (а він не один десяток тисяч доларів пожертвував); він бажає, щоб славилася його дорога серцю Україна у Святині Дажбожій. І щоб Святині Дажбожій

Рунтато Славин Яворський (зліва) і Рунтато Мирослав Ситник-Дворниченко (зправа). Вони відвідали Достойну Родину Богдана І. Тимченка, яка є дружина, щира, шляхетна, віддана Рідній Українській Національній Вірі.

звеличували в Києві державну Україну, Славу Її, всевітність Її Господа Дажбога!

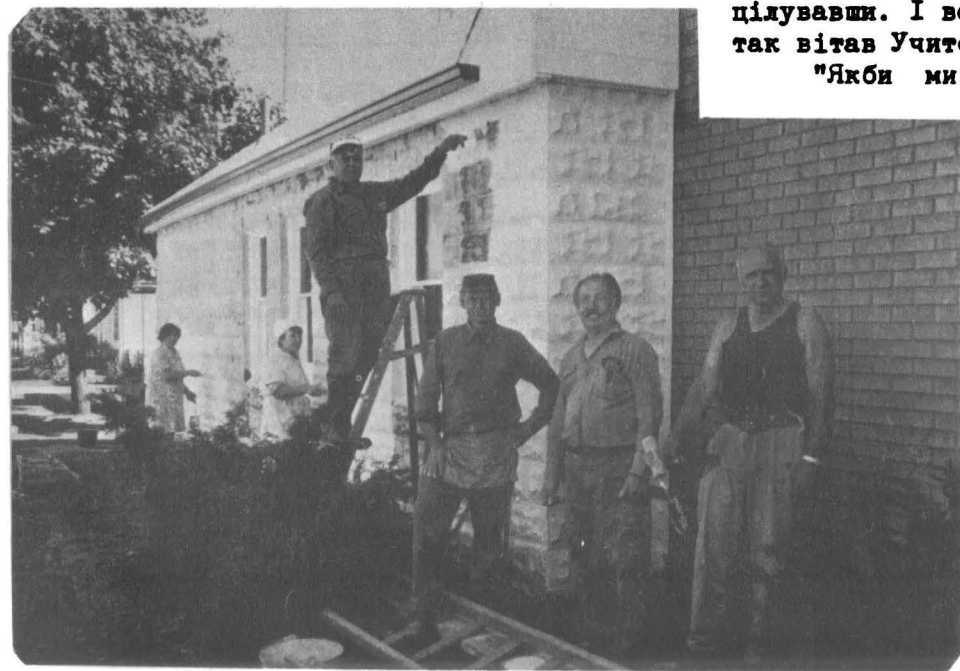
Миролюб Мацканин (Святийний Господар), син гордого Лемківського племені, має, як кажуть в народі, "золоті руки". Він безкорисливо (безплатно) уклав натхненну працю своїх золотих рук у Святину Дажбожу; і за це Учитель Лев Сиденко, як Брата обняв, в щоду поцілувавши. І всіх безкорисливих Трудівників так вітав Учитель у Святині.

"Якби ми за свій труд вкладений у Свя-

тину та грошей вимагали від Святині, ми б не були Творцями Історії", - сказав один з Побратимів.

Наші брати Лев Лук'яненко, В. Мороз, М. Руденко, В. Черно-Віл, В. Осадчий життя віддають, маючи скуті руки. Ми труд Святині Дажбожій віддаємо, щоб славилася Україна Мати і Її правдоносні Сини і Дочки; щоб славилася слава Господа України - Русі.

Щоб славилася у Віках Вільна Праця Нових Українців, які є Українцями по походженню і по-вірі!

Гемільтон, Онт. Святийний Господар Миролюб Мацканин з Побратимами і Посестрами під час зовнішнього впорядкування Святині Дажбожій.

Він каже: "Я ж вже пенсіонер. Та знаючи, яка то досі в історії нечувана свята справа Українська робиться, просто помолодшав, появилось юнацьке завзяття; новою силою нагналася душа!".

Що таке РУНВіра (Рідна Українська Національ - на Віра) проявлена в Науці Учителя Лева Силенка? Які в рідновірів обряди? Яке в них розуміння Єдиного Бога? Які в них погляди на рідну історію правду, мораль, мудрість? І які в них Святощі, молитви, обряди, закони, заповіді, світорозуміння? Таких і подібних питань у Вас багато. На всі ці питання матимете відповіді, отримавши від нас такі книжки:

1. Мудрість Української Правди.
2. Що повинен знати Українець?
3. "Мага Врата" (Лев Силенко).
4. Закони Правильного Життя.
5. Перевтілення.
6. Створення Нового "Я" (Лев Силенко).
7. Діти і Родичі.
8. Світ і Його Таїни.
9. Совість Історичної Науки.
10. Чужі і Рідні Імена. Де ти, наша знать?
11. Діаманти з Храму Світової Історії. (Заратустра, Бог і Біблія, Будда, Бог і Євангелії).
12. Так Говорить Учитель Лев Силенко (про Біблію).
13. "Сотворення Світу" (Книга Івана Франка).
14. Закони Життя - Рідна Віра.

З ЛИСТІВ ДО ВИДАВНИЦТВА:

"Прошу прислати 14 книжок, назви яких перераховані в "Самобутній Україні". Знаю, що папір, фарба, друк, праця, асекурована поштова пересилка тепер дорого коштують. Отож, прошу прийняти мій внесок 20 доларів на Розбудову Вашого Видавництва. Жду посилки з книгами." (3 листів)

RUNVIRA

САМОБУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina“

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

ORIANA, P.O. BOX 147, SPRING GLEN, N.Y., 12483, USA.

Society of the Ukrainian Native Faith

LEV SYLENKO,

Founder and Spiritual Leader

Читач пише:

"Посилаю пожертву (п'ять доларів), цілий рік шліть мені Ваш цінний Часопис. Читаю сам і даю читати сусідам."

Часопис посилаємо кожному, хто повідомляє, що хоче бути нашим Читачем, і щиро дякуємо за пожертви.

Наша Адреса:

"SAMOBUTNIA UKRAINA",
P.O. BOX 3592, STN. "C",
HAMILTON, ONT., CANADA L8N 7M9

Адреси наших представництв:

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5

Runvira, 116 St. Marks Pl.,
New York, N.Y., 10009, USA.

P.O. Box 651, Edmonton,
Alta., T5J 2K8, Canada.

124 W. Granada St., Phoenix,
Arizona, 85003, USA

Box 172, Islington,
Ont., M9A 4K2, Canada

1234 N. Kedzie Ave.,
Chicago, Ill. 60651, USA.

P.O. Box 4365, St. E.
Ottawa, Ont., K1S 5B4, Canada

1911-10 Ave. S., Minneapolis,
Minn., 55404, USA.

Box 745, P.O. Fonthill, Ont.
L0S 1E0, Canada

15338 Lamb St., Fort Lupton,
Colorado, 80621, USA.

40 Highfield Rd., Bolton, Lancs
BL1 - 6EL, Great Britain

P.O. Box 111, Manuka, A.C.T.,
K Canberra, 2603, Australia.

P.O. Box 363, Stn. "B",
Toronto, Ont., M5T 2W2, Canada.

P.O. Box 141, Sunnybank,
Brisbane, QLD., Australia, 4109

P.O. Box 49585, Barrington Stn.,
Los Angeles, CA., 90049, USA

Дорогі Читачі!

Просимо повідомляти нас, коли те чи інше число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли Вам прислати повторно, дякуватимемо за співпрацю!

